

7. tanulmány

Győzelem a bűn felett

November 11., szombat délután

Sátán minket is úgy kísért, ahogy Krisztust kísértette. Az ördög az iránta való hűségért cserébe felajánlotta Jézusnak a földi királyságokat. De a gonosz kísértéseinek nincs hatalma azokon, akik hitük kezdőjeként és bevégzőjeként tekintenek a Megváltóra. Sátán nem sarkallhatja bűnre azt, aki hit által elfogadja annak erényeit, aki mindenben megkísértetett, hozzánk hasonlóan, de nem vétkezett.

A bűn kiűzése a lélek műve. Igaz, nincs hatalmunk, hogy megszabadítsuk magunkat az ördög uralma alól, de ha vágyakozunk a bűntől való szabadulásra, és nagy ínségünkben felkiáltunk egy rajtunk kívül létező és felettünk álló hatalomhoz, akkor lelkünket a Szentlélek isteni ereje hatja át, és így akaratumk engedelmeskedni fog parancsának, teljesítve Isten akaratát.

Az Úrnak mégis lesz jó tettekre igyekvő népe, amely romlott korunk szennyáradatában is tántoríthatatlanul helytáll. Olyan nép lesz, amely annyira ragaszkodik Isten erejéhez, hogy minden kísértés ellen Ő lesz a menedéke. – *Maranatha*, 91. o.

Az Atya arra hívta el az embert, hogy ellenálljon a gonosz erőinek. Ő mondta: „De ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.” (Róm 6:13)

A jó és a gonosz között dúló harcban csak mennyei segítséggel győzhetünk. Korlátolt akaratérőnket alá kell vetnünk a végtelen akaratnak; az emberi akaratot a mennyeivel kell egyesítenünk. Ezáltal a Szentlélek segítségével részesülünk, és minden győzelem segít visszaszerezniünk

az Isten által visszaváltott örökségünket, és helyreállítanunk lelkünkben az Ő képmását. – *Our High Calling*, 153. o.

Senki sem részesül szentségben születése jogán vagy ajándékként más embertől. A szentség Isten ajándéka Krisztus által. Akik befogadják a Megváltót, Isten fiaivá válnak. Ők az Úr lelki gyermekei, újjászülettek és megújultak az igazságosságban és igaz szentségben. Gondolkodásuk megváltozott. Tisztábban látják az örök valóságot. Befogadták őket az Isten országába. Átalakultak a Mindenható képének hasonlatosságára. Az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre Isten képmására alakultak át, az Úr Lelke dicsőségről dicsőségre változtatta el őket. A maguk legfőbb szeretetétől az Isten és Krisztus legfőbb szeretetének ápolására jutottak el. (...)

Személyes üdvözítőnek fogadni el a Megváltót, és Jézust követni a lemondás útján: ez a szentség titka. – *A te Igéd igazság*, 6. kötet, 1117. o.

November 12., vasárnap – „Ahol megnövekedik a bűn”

Rendelkezésünkre áll az a bátorító feljegyzés, mely szerint Énok Istennel járt. És ha Énok Istennel járt közvetlenül a pusztító özönvíz megelőző romlott korban, akkor bátorságot és erőt kell merítenünk példájából, mert nem szükséges beszennyeződnünk a világtól, aminek romboló befolyása ellenére az Úrral járhatunk. Mi is rendelkezhetünk Krisztus indulatával. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 338. o.

Jézus nevében Isten elé járulhatunk, és az Úr meghív, hogy járjunk vele próbáink és kísértéseink közepette, mivel Ő mindezeket megérti... Ahogy a földi szülő is bátorítja gyermekét, hogy mindig hozzá jöjjön, úgy bátorít bennünket az Úr, hogy vigyük elé szükségleteinket és nehézségeinket, de hálánkat és szeretetünket is. Minden ígérete biztos. Jézus, a Közbenjárónk rendelkezésünkre bocsátott minden erőt és képességet, hogy tökéletes jellemet alakíthassunk ki. Krisztus vére az egyetlen reménységünk, mivel csak az Ő érdemei alapján nyerhetünk megbocsátást és békét. Amikor az Üdvözítő vérenek hatékonysága valósággá válik hit által a lélek számára, a hívő engedni fogja, hogy jó cselekedetei és

a feddhetetlenség gyümölcseinek megtermése által szétáradjon a menyeyi fény. – In: *The Youth's Instructor*, 1892. szeptember 22.

Ha akár egy pillanatra is azt gondolod, hogy Isten komolytalanul fogja kezelni a bűnt, vagy kivételt tesz veled, hogy tovább vétkezhess minden következmény nélkül, akkor Sátán sajnálatos csalásának lettél az áldozata. Jehova törvényének tudatos áthágása az ördög támadásainak teszi ki a lelket.

Ne feledd, hogy a kísértés nem bűn! Ne feledd, hogy bármilyen nehéz körülmények közé is kerülhet az ember, semmi sem gyengítheti a lelkét, míg ellenáll a kísértésnek. A számodra létfontosságú érdekek csak a te hatáskörödbe tartoznak. Senki sem teheti ezeket hatástalanná a beleegyezésed nélkül. Még a gonosz légiói sem tehetnek kárt benned, ha nem nyitod meg a lelkedet Sátán nyilai és fondorlatos tettei előtt. Addig nem fogsz összeomlani, amíg nem értesz egyet ezzel. Ha nincs benned lelki szenny, akkor a körülötted lévő szenny sem fog beszennyezni.

Az örök élet vagy mindent jelent számunkra, vagy semmit. Csak azok érik el az Isten életéhez mérhető életet, akik kitartó erőfeszítéssel tesznek, és lelkesek, égnak a vágytól, hogy elérjék a követendő célt...

Ádám és Éva példája áll előttünk, és az ő törvénytelenységüknek arra kellene készítenie mindannyiunkat, hogy kerüljük és gyűlöljük a bűnt, mert minden bizonytalanságot okoz, ezért nekünk jobb lenne mindent elveszítenünk, minthogy eltávolodjunk Isten legkisebb rendelkezésétől is. – *Our High Calling*, 94. o.

November 13., hétfő – Amikor a bűn uralkodik

Századunk nagy veszélye az öngazultság, mert elszakítja a lelket Jézus Krisztustól. Akik saját igazságukban hisznek, nem értik meg, hogy az üdvösség Krisztustól származik. Feddhetetlenségnek nevezik a bűnt, és a feddhetetlenséget bűnnek. Nem értik meg a törvénytelenység jellegét, nem tudják, mi a törvény félelme, mivel nem tartják tiszteletben Isten erkölcsi mércéjét. Azért van napjainkban olyan sok hamis megtérés, mert kevésbé tisztelik a mennyi törvényét. Az Úr feddhetetlenségi mércéje helyett az ember magasba emelte saját mércéjét, amellyel a jel-

lemet méri. Mintegy homályos lencsén keresztül lát, és hamis tanokat hirdet a szentségre vonatkozóan, ezzel az önzést, a büszkeséget és az önigazultságot bátorítja... A bűnös embernek azonban a legjobb, amit prédikálnunk kell, az az Isten törvénye iránti kötelességünkről szóló igazság. A hitnek és a cselekedetnek kéz a kézben kell haladnia, mivel a hit cselekedetek nélkül halott. – *Hit és cselekedetek*, 85–86. o.

Az Úr tökéletesnek teremtette az embert, aki azonban elbukott, lezüllött, mert nem hajlandó alávetni magát Isten törvénye szent előírásainak. Ha megfékezik az emberi szenvedélyeket, és jó irányba terelik, akkor hozzájárulnak az ember testi és erkölcsi egészségéhez, és sok boldogságot fognak eredményezni...

Nincs igazi boldogsága az Isten törvényét áthágó embernek. Az Úr tudja ezt, ezért állít az ember elé korlátozásokat. Ő vezeti, rendeleteket és tiltásokat állít fel az ember javára... Az Úr tudja, hogy attól függ gyermekei boldogsága, hogy alávetik-e magukat az Ő tekintélyének, és engedelmesek lesznek-e a szent, igaz és jó törvénynek. – *Bizonyságtételek a nemi életre, házasságtörésre és válásra vonatkozóan*, 78. o.

„Senki sem szolgálhat két úrnak.” (Mt 6:24) Nem szolgálhatunk megosztott szívvel Istennek. A Biblia vallása nem egy a sokféle befolyás közül, hanem mindenek felett való, minden mást átjár és irányít. Nem olyan, mint a vászonra ide-oda festett ecsetnyomok, hanem átjárja az egész életet, mint amikor a vásznat belemártják a festékbe, míg az anyag minden szálát át nem itatja az átható, ki nem fakuló szín...

Aki meg akarja ismerni az igazságot, annak készen kell állnia minden kinyilatkoztatás elfogadására. Nem alkudhat meg a tévelygéssel. Kicsinyhitűnek lenni, fél szívvel csatlakozni az igazsághoz – ez annyi, mint a tévelygés sötétjét és a sátáni csalást választani.

A világi elméletek és az igazság megingathatatlan elvei nem mosódnak egymásba észrevétlenül, mint a szivárvány színei. Az örök Isten világos határvonalat húzott a kettő közé. A Krisztushoz való hasonlóság olyan élesen elkülönül a Sátánhoz való hasonlatosságtól, mint a nappal az éjszakától. Csak azok Jézus munkatársai, akik az Ő életét élik. Ha a lélek pusztán egyetlen bűnt is dédelget, vagy egy bűnös szokást is

megtart, ez az egész embert beszennyezi. Így a hamisság eszközévé válik. Mindenki, aki Isten szolgálatát választotta, nyugodjon meg gondviselésében. – *Jézus élete*, 312. o.

November 14., kedd – Nem törvény, hanem kegyelem alatt

Csak egy hatalom van, ami a bűn vasmarkából ki tudja szabadítani az embert. Ez a hatalom Isten hatalma Jézus Krisztusban. Csak a Megfeszített vére által lehet megtisztulni a bűntől. Egyedül az Ő kegyelme tesz képessé a bukott természet hajlamainak elutasítására és legyőzésére.

A megváltásunkhoz szükséges áldozat végtelen értéke azt bizonyítja, hogy a bűn iszonyatos. Szétzilálja az ember egész életét, megbénítja a lélek képességeit. A külső kísértések visszhangra találnak a szívben, és észrevétlenül a gonosz felé indulunk. Ahogy tökéletes volt az értünk hozott áldozat, ugyanúgy a bűn szennyétől való megtisztulásunknak is tökéletesnek kell lennie. A törvény nem nézi el a gonoszság egyetlen tetét sem, nincs olyan igazságtalanság, amely el fogja kerülni a kárhozatást. Krisztus élete tökéletesen betöltötte a törvény minden előírását: „Megtartottam az én Atyám parancsolatait.” (Jn 15:10) Jézus élete engedelmisségünk és szolgálatunk mértéke. – *Maranatha*, 91. o.

Az emberi akarat nyughatatlan, és folyton saját céljai alapján próbálja irányítani az eseményeket. Ha Isten és a jó oldalára áll, életében meg fognak mutatkozni a Lélek gyümölcsei; az Úr pedig dicsőséget, tisztességet és békét szerez azoknak, akik a jót cselekszik.

Amikor megengedik, hogy alakítsa az emberi életet, Sátán fel is használja azt céljai elérésére... Vágyat ébreszt a gonoszság iránt, és felkelti a szentségtelen szenvedélyeket és a becsvágyat. Ő mondja: „Mindezt az erőt, tisztességet, gazdagságot és bűnös gyönyört neked adom”; csak-hogy feltételei között az is ott szerepel, hogy le kell mondanunk a tisztességről és a lelkiismeretünkről. Ezáltal teszi tönkre az ember képességeit, és teszi őt a bűn rabjává. – *Our High Calling*, 153. o.

Sátán azt állítja, hogy Krisztus halála kegyelmet hozott a törvény helyett. Jézus halála azonban nem változtatta meg, nem helyezte hatá-

lyon kívül és nem is csökkentette a Tízparancsolatot. Az Üdvözítő vére árán felajánlott drága ajándék megerősíti Isten törvényét. Az ember bűnbeesésétől kezdve az Úr erkölcsi tekintélye és kegyelme elválaszthatatlan. Kéz a kézben haladnak. „Irgalmasság és hűség összehalmozkodik, igazság és békecsók csókolgatják egymást.” (Zsolt 85:11) (...)

Az Isten rendelései iránti engedelmisség életet és jólétet jelent népe számára.

Az evangélium reménységének befolyása nem fogja azt a képet keltetni a bűnös emberben, hogy a Krisztus által szerzett üdvösség az ingyen kegyelem gyümölcse, aminek következtében tovább élhet a törvénytelenességben... Hanem megváltoztatja útjait, az Üdvözítő révén kapott ereje által pedig hűséges lesz Istenhez, és új, tiszta életet él.

Isten engedelmes gyermeke számára a törvény gyönyörűség. – *The Faith I Live By*, 89. o.

November 15., szerda – Bűn vagy engedelmisség?

A megszentelődést naponként kell munkálnunk. Senki se áltassa magát azzal, hogy Isten megbocsátja bűneit és megáldja, miközben lábbal tapossa valamelyik rendeletét vagy követelményét. Valamely felismert bűn szándékos elkövetése elnyomja a lelkiismeret szavát, és elszakítja lelkünket Istentől. Ha még oly áhítatos érzelmek hatnak is át, Jézus nem lakhat olyan szívben, ami a mennyi törvényét megveti. Az Úr csak azokat tiszteli, akik Őt is tisztelik. – *Megszentelt élet*, 92. o.

Senki nem szolgálhat két úrnak. Az ördög gyermekei urukat szolgálják, neki adják át magukat, hogy engedelmesen szolgálják őt. Az ördög és nem Isten szolgálói ők, míg meg nem tagadják az ördögöt és minden tettét. Nem lehet veszélytelen a mennyei Király szolgálóira, ha azokba az élvezetekbe és szórakozásokba merülnek, melyekkel Sátán szolgálói töltik idejüket, ha megannyiszor el is ismételik, hogy ezek a szórakozások értelmetlenek. Isten szent és megszentelő igazságokat közölt, hogy elválassza népét az istentelenektől, és megtisztítsa őket magának.

A hetednapi adventisták hitük szerint éljenek. Akik engedelmeskednek a Tízparancsolatnak, egész más szemszögből ítélik meg a világot

állapotát és a vallásos dolgokat, mint azok a hitvallók, akik az élvezetek szerelmesei, akik elkerülik a keresztet és megszegik a negyedik parancsolatot. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 404. o.

Nagyon sok embernek, aki bár vallja, hogy Krisztus szolgálja, még sincs köze hozzá. Megcsalják a lelküket, és ezzel pusztulásukat idézik elő. Bár vallják, hogy Krisztus szolgálói, mégsem élnek engedelmes életet. „Avagy nem tudjátok, hogy akiknek oda szánjátok magatokat szolgálakul az engedelmességre, annak vagytok szolgálói, akiknek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek halálra, vagy az engedelmességnek, az igazságra?” Sokan, bár a menny szolgálainak mondják magukat, mégis más mesternek engedelmeskednek. Napról napra az ellen a Mester ellen cselekszenek, akiknek állítólag engedelmeskednek. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 442. o.

Mondd a megkísértett embernek, hogy ne a körülményeket és saját gyengeségeit nézze, sem pedig a kísértés hatalmát, hanem Isten Igéjének erejét! Ez az erő a mienk. „Szívembe rejtettem a te beszédedet – mondja a zsoltáríró –, hogy ne vétkezzem ellened.” (Zsolt 119:11) (...)

Bátorítsd az embereket! Vidd őket imában Isten elé! A kísértés áldozatai közül sokan szégyellik kudarcaikat, és úgy érzik, hogy hiába közelednek Istenhez. Ezt a gondolatot azonban az ellenség sugallja. Amikor vétkeztek, és úgy érzik, hogy nem tudnak imádkozni, mondd meg nekik, hogy éppen ilyenkor kell imádkozniuk. Ha megszegyenülten bár és mélyen megalázva, de bevallják bűneiket, akkor Ő, aki hú és igaz, megbocsátja bűneiket, és megtisztítja őket minden gonoszságtól.

Látszólag nincs tehetetlenebb, valójában mégis legyőzhetetlenebb, mint az a lélek, aki érzi semmisségét, és teljesen a Megváltó érdemeiben bízik. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 181. o.

November 16., csütörtök – A büntől szabadon

A megújult szívben szilárd elv fog élni, hogy engedelmeskedjen Isten akaratának, mert az igazságosat, a jót, a szentet szereti. Nem lesz ott habozás, ízlésünk, ingyenségünk, érzékiségünk figyelembevétel. A kényelem sem lesz szempont, sem az, hogy mások mit művelnek. Mindenki

döntsön magának. Azok gondolkodása, akiket megújított a kegyelem, nyitott közvetítők lesznek, szüntelen fényt, kegyelmet és igazságot nyerne felülről, és tovább is adják. Munkásságuk is gyümölcsöző. Gyümölcsük a megszentelődés, végük pedig az örök élet. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 488. o.

Amikor az ember aláveti magát Isten ellenőrzésének, akarata megerősödik a jóra, szíve megtisztul az önzéstől, és keresztény szeretet tölti be őt. Elméje aláveti magát a szeretet törvényének, és minden gondolatát a Krisztus iránti engedelmisség ejti foglyul.

Amikor az akarat Isten oldalára áll, a Szentlélek egyesíti azt a mennyei akarral.

Az Úr szereti az embert. Ezt bizonyította be, amikor egyetlen Fiát feláldozta, hogy kegyelme által megváltást szerezzen, és az embert ellenséges állapotából visszavezesse a hűségre. Ha az ember együtt munkálkodik vele, az Úr az emberi akaratot önmagához láncolja, és Szentlelke által ad erőt... Az evangéliumot be kell fogadni, hogy megújítsa a szívet, és az igazság elfogadása az elme és a személyes akarat átadását fogja eredményezni a mennyei akarat javára.

Az ember akarata akkor van biztonságban, ha Isten akaratának van alávetve. – *Our High Calling*, 104. o.

Sátán harcol az emberek lelkéért, és démoni árnyékát veti rájuk, hogy ne láthassák meg a világosságot. Nem akarja, hogy az eljövendő dicsőség akár egy kis morzsáját is meglássák, ami azok számára tétetett félre, akik majd a menny lakosai lesznek, és így nem hagyja, hogy megtapasztalják a mennyei boldogság előízét. Ám ha értelmünk a mennyeiek iránt vonzódik, amelyek reménységet keltenek és vágyat ébresztenek bennünk, továbbá erőkifejtésre készítenek, mégis hogyan tudjuk levenni a tekintetünket erről a látványról, és miért választjuk a bűnt, annak büntetésével, a halállal együtt?

Akik elfogadják Krisztust személyes Megváltójuknak, ígéretet kapnak jelen és jövő életükre nézve. Az ember képességeit nem Sátánnak köszönheti, odaadása teljes mértékben a végtelen és örök Istennek köszönhető. Krisztus legalázatosabb tanítványa a menny honpolgára, az

Úr örököse lehet, és elmúlhatatlan, romolhatatlan örökséget szerezhet. Bárcsak mindenki ezt a mennyei ajándékot választaná, hogy Isten örököse lehessen, és olyan örökségre vágya, amit semmi sem pusztíthat el! Ez az örökség pedig az örök élet.

Ó, ne válasszátok a világot, hanem válasszátok a jobb örökséget! Haladjatok Jézus Krisztus magasztos elhívásának nagy jutalma felé! Nevelésetek célja a jobb világ legyen! – *The Review and Herald*, 1893. november 21.

November 17., péntek – További tanulmányozásra

Üzenet az ifjúságnak, „A győzelem felé” című fejezet.

Gondolatok a Hegyibeszédről, „Igaz istentisztelet” című fejezet.